

[Inger Stilling Pedersen]

ansvar. Om samfundet skal styre? Der kan man jo bare se på den lovgivning, man lægger op til.

Poulsgaard (FP):

I Danmark har vi vel i gennemsnit 73-74 år at se frem til, fra den dag vi bliver født, til vi går herfra. Ud af de 73-74 år er der vel 14 år, man kan kalde barnets år. Når børnene er 14 år, begynder de at blive selvstændige individer. Det vil altså sige, at man simpelt hen vil have, at børn i den læretid skal bestemme en hel masse.

Nu var det jo spændende, dette her med, at børn skulle bestemme en legeplads, for jeg tror nok, at hvis børn skulle bestemme en legeplads, hvis vi fik at vide, at de havde bedst forstand på det, så ville legepladsen i hvert fald komme til at se helt anderledes ud. Så ville det blive en farefuld legeplads, så ville de få en legeplads med udfordring, med spænding, men uha, uha, så ville alle de beskyttende engle, vi har her i folketinget, jo komme rendende og sige: nej, sådan en legeplads kan vi søreme ikke have, vi kunne risikere, at lille Peter brækkede benene. Derfor synes jeg, det var et dårligt eksempel.

Så kunne jeg også godt lide at få at vide, hvordan man vil have at de skal ind i den politiske beslutningsproces? Ja, for min skyld kan vi da godt sætte valgretsalderen ned til 16 år, måske lidt længere endda, men jeg tænker på det, som fru Ebba Strange stod heroppe og sagde om, at de ikke har politisk mulighed. Jeg ved ikke, hvad hun ikke fik sagt her. Som folketingsmand bliver man udsat for mange sjove ting, men en af de få gange, hvor jeg har følt mig misbrugt, var simpelt hen engang, da der kom en skoleklasse fra Amager - jeg tror, det var en 1. klasse - ind og ville snakke med mig. Så begyndte de unger dér at stille spørgsmål til mig. Skolelærerne stod bare tavse som østers. Jeg skulle sidde og diskutere politik med børn på 7 år. Da gik jeg sgu godt nok.

Formanden:

Man må ikke bande.

Poulsgaard (FP):

Nej, undskyld, hr. formand.

Men er det det, man vil? Har vi ikke lære-årene, for at børn skal indpasses og finde ud

af, hvordan samfundet er? De skal vel ikke til at bestemme lige med det samme. Det ender vel med, at vi en skønne dag skal have certifikat, inden vi går i seng sammen, fordi man ellers risikerer noget uhyggeligt noget: at folk, der får børn, ingen forstand har på børn. Det ender vel med den totalitære stat, man vil opbygge.

Og så hr. Lenger. Det var da en mærkelig udtalelse, der kom fra hr. Lenger. Samfundet var altså til for hr. Lengers og for venstresocialisters skyld. Ja men sådan må man jo forstå det. Et parti, der siger, vi skal være solidariske! Det forstår jeg simpelt hen ikke. Solidaritet troede jeg altså betød, at man løftede i flok, at man var sammen, også sammen om samfundet, men nu fik jeg en anden forklaring.

Til fru Jytte Andersen: tryghed, varme, kontakt! Det var jo helt Morten Korchsk. Man blev helt rørt til tårer, da man hørte den tale. Hvem er det, der har fået kvinderne ud fra hjemmet? Hvem har skabt de høje skatter og afgifter, sådan at hvor man før kunne klare sig med én arbejdsindtægt, skal der nu to til, både fars og mors, og sådan at man har fået børnene over i de kolde institutionsmiljøer? Derfor opstår problemerne. Hvad hvis man i stedet for arbejdede på at afskaffe nogle af de skatter, arbejdede på at afskaffe nogle af de afgifter, arbejdede på, at det blev sådan, at en familie kunne leve på én lønindtægt? Så fik man den varme, den tryghed, den kontakt, man omtaler. Men man går den modsatte vej.

Dette forslag vil jo også koste penge. Der skal nogle flere offentligt ansatte til.

Vi afviser forslaget, men jeg vil meget have mig frabedt, at vi derfor skal have at vide, at vi nu er børnefjendske, at vi nu er reaktionære. Jeg tror nok, de børn, jeg har opdraget, har den samme indstilling til samfundet som jeg. Vi opdrager lige så vel vores børn til at blive gode samfundsborgere, som de røde partier gør.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne sige tak til fru Jytte Andersen og fru Ebba Strange for de indlæg, de har holdt, også for støtten til ideen i forslaget, og jeg tror også, jeg vil sige tak til fru Aase Olesen, men jeg ved ikke rigtig. Det kan jeg måske vende tilbage til ved andenbehandlingen.